

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

‘Η υπό τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδοιουμένη ὑπὸ δικαιώματος κτίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ’ ὀφιν.

‘Α ὄν, Θεσσαλονίκη. Σὰς ἐναγράφοις ἐδῶ γιὰ τοὺς σταλέντας στίχους σας. Οἱ στίχοι αὐτοὶ γὰρ καλοί. Ἴδου π. γ. ἓνα τετράστιχο, τὸ πρῶτο, ἅτ’ τὸ ποίημα «Στὴν Ψαροπούλα» :

**Στὸ κατάφυτο γησάκι μὲ τὰ ὄμορφα πενκάκια
Μ’ ἔχει βγαλεὶ ἢ βαρκοῦλα
Γύριζε στὴν ἀκρὴ μόνος, κί’ ἀκούγα τ’ ἀηδονία
Περιμένοντας τὴν Κοῦλα.**

Σὰς συμβουλεύουμε λοιπὸν ν’ ἀφήσετε τοὺς στίχους. Τὰ περὶ σας εἶνε κάποιος καλύτερος. Παιδί τοῦ Πόρου, Πάτρας. Τὸ περὶ σας ὄχι ἐπιτυχές. Ἄλτιν Πιέσσα, Ἐλευθεροῦ. Οἱ στίχοι σας ὄχι ἐπιτυχῆς. Κ. Μήνην, Θεσσαλονίκη. Τὸ πεσογράφουδὸ σας ὄχι ἐξαιρετικό. Ἔχουν γραφῆ ἕλικες φορεῖς παρόμοια πράγματα. Ζάν Ζανί, Ἐνταῖθα. Τὰ πεσογραφήματά σας εἶνε ἐντελῶς ἅτ’α στο γράμμο ποῦ. Μολαταῖτα, δὲν εἶνε καλὰ. Γιατί; θὰ ρωτήσετε ὀφθαλμῶς. Γιατί καὶ σὲ συμβαίνει ἐνὸς ποῦ συμβαίνει με ὄλους τοὺς νέους συνεργάτας μας, οἱ ὅποιοι θέλοντας νὰ ἐκδηλώσουν τὰ συναισθημάτα τους σὲ λυρική πρόξες, ἀναγκάζονται γὰρ γοῦρουν πράγματα πολὺ κούνα. Ἡ λυρική πρόξες εἶνε τὸ δυσκολότερο λογοτεχνικὸ εἶδος. Πρέπει νὰ εἶνε ἀπλή, σύντομη καὶ λή πολλα, γοῦρὸς ὄμοις ρομαντισμοῦς, ὄμοις συμβαίνει με σὰς... Πρέπει με ἄλλους λόγους νὰ εἶνε πλαστική. Περαστικῶν, Προσοσταῖων, Ἀράμας. Τὰ ποιήματά σας πικάνικα, ὄμοις μὲ γράφετε, νὰ κελεῖνται μεοῦ τους τὸ ἀγνωστός, πάντως ὄμοις εἶνε ἀνεπιτυχῆ. Γι’ αὐτὸ διαβάστε πρῶτα στίχογραφεῖν γιὰ νὰ μάθετε νὰ γράφετε ὄμοις στίχους καὶ ἔπειτα ἐναγράφετε τὸ κεντρί τοῦ... ἀγνωστός. Ἄνδρον Νιά τὴν Σέρας. Ἡ ὀπόθεσις τοῦ διηγηματός σας ἀρκετὸ συνηθισμένη, ἢ ἐντελῶς τῆς ὄμοις γοῦρῶνται σὲ πολλὰ ὀμοιεία. Προσέχετε ὄταν γράφετε καὶ πρὸ πάντων προσέχετε αὐτὸ ποῦ γοῦρῶντε. Μιζρήν Μαγιά, Ἀλεξάνδρειαν. Τὸ διηγημὸ σας ἐπιρροασμένο πολὺ ἀπὸ τοὺς λαϊκοὺς ἐπιφλοιδουράφους, οἱ ὅποιοι εἶνε οἱ χειρότεροι διδάσκαλοι γιὰ τοὺς νέους ποῦ γοῦρῶν. Κα γ α λ ι ἄ ν Κ ο ῖ ν ο υ. Καὶ γιὰ τὸ διῶ σας διηγημὸ το μὲ τον τίτλον ‘Ο Κλέμης τοῦ Πλοῦτου’ σὰς ἐκλαϊκεῖσθαι ὄμοις γοῦρῶν στὴν Μιζρὴ Μαγιά, με τὴν διαφορά ὄτι στο διῶ σας ἐπάρχουν καὶ μερικῆς ἀνοητικῆς στο γράμμο. Γ. Κομινός, Ἐνταῖθα. Τὸ διηγημὸ σας εἶνε σφειδὸν ἀνοητὸ στο γράμμο τοῦ, πράγμα ποῦ φανεροῖται ὄτι ἐξέρετε καλὰ τὴν δημοτικὴν μὲς γλώσσα. Εἰσὶς καὶ οἱ τίτλοι του εἶνε ἀρκετὸ ζωντανοί. Μόνον ἢ ὀπόθεσις του δὲν ἀναπτύσσεται κανονικὰ καὶ ἢ πλοκή του σὲ μερικὰ ὀμοιεία στερεῖται κάθε περιγραφοῦς. Ἄς. Ἄς. Τὸ «Ἄλως Γίμα» τὸ δόξαξον στόν κῆρον Ν. Α. Ἄντιν Σάκιν, Ἐνταῖθα. Ἡ λυρική πρόξες σας ἀνεπιτυχῆς. Λύκιη Λάφισαν, Ἡ «Ἀνοχῆς» σας ζωντανή ὄμοις περιγραφή καὶ οἱ στίχοι τῆς ἀνεπιτυχῆς. Ζ. Παπαναστασίου, Ἐνταῖθα. Τὸ

«Μυστηριῶς» σὰς τόσο μυστηριώδες σὲ μερικὰ ὀμοιεία του, ὄμοις ὄ ἀναγνωστῆς του δὲν μπορεῖ νὰ βγάλῃ ἔννοια! Σοφοροζλιμέν, Κραδίτσαν. Τὸ σατυρικὸ σας, ποῦ εἶνε μίμησις παλῶν σατυρικῶν τραγουδιῶν, ἀνεπιτυχῆς. Δημ. Νικ. Τσελένην, Ἐνταῖθα. Τὰ ποιήματά σας καὶ ἢ μεταφράσις σας καλὰ καὶ θὰ δημοσιευθῶν. Δημοσιεύομε μόνον ἐδῶ ἓνα ἐξ αὐτῶν, μαζὶ με τὴν ἀπάντησιν. Ἄς δοῦν οἱ παραπονοῦμενοι συνεργάτα ὄτι τὰ πάντα διαβάζομε, τὰ πάντα προσέχομε, ὄτι ἢ κρίσις μας εἶνε ἀμεροληπτική. Γιὰ νὰ εἶναι πόσο συνηθισμένα καὶ με τὴ λαχτάρα ἀνοίγουμε τὶς στήλες μας σὲ ζεῖνους ποῦ ἀξίζουν, σ’ ἐκείνους ποῦχουν τὰλέντο. Μακάρι νύγραμψαν σὰν καὶ σὰς ὄμοις. Τότε θάλεταν τὰ παρόνοια. Καὶ θὰ δημοσιεύομε ὄλοκληρὴ σελίδα γιὰ νὰ δημοσιεύομε τὰ ἔργα τους. Μὴ ἀλλοίωμον! Στίχοι σὰν τοὺς δικούς σας σπάνια, πολὺ σπάνια μὲς ἔχονται. Ἄς μὴ παραπονοῦνται λοιπὸν οἱ ἀποτυχίζοντες γιὰ τοὺς λέμε τὴν ἀλήθεια. Τὸ γέμισμα καὶνὰ κακῶ, ἔρημοῖται, ἔχει ὄλοκληρὴ σελίδα. Μὰς ἔχουν τόσο γοῦρῶν, μὰς ἔχουν τόσο κικάνει με τὰ ἀδικαιολογητὰ παρόνοια τους καὶ τὶς χροῖάτες του βροῖται μερικῶν, ποῦ ἢ ἐπιστολή σας μὲς περτεῖ—θαρρεῖς—ἀτ’ τὸν ὄφρον, ἄν υποσῶσθε λοιπὸν νὰ μὴ δημοσιεύομε ἓνα τῆς ἀπόστασμα, ποῦ τόσο μὲς δεκαῖονε. Ἴδου αὐτὸ :

‘Απὸ τὰ ποιήματά μου, τὸ ὑπὸ τὸν τίτλο ‘Ἀπόψε βράδου’ σὰς τὸ εἶχα στείλει—ποῦ διαφορετικὰ ὄμοις γραμμένο ἀπὸ σήμερα πρὸ ἐνὸς ἔτους καὶ μοῦ ἀπάντησθε ἐπὶ λέξει : ‘Ἴδὸ ποιήματά σας ὄχι ἀπολύτως καλὰ. Προσέχετε στὸ ἐξῆς πὺ πολὺ... ὄμοις γράφετε καλούς στίχους’. Ἀπὸ τότε ἐδῶσθαι ὄταν εἶχα καιρὸ καὶ διάθεσι καὶ σήμερα ἔγραφο γιὰ τὸ χειρόγραφο ἀπὸ τὸ σφραγί. Τί θὰ μοῦ ἀπαντήσετε τώρα ἀρεγῆ ; Ἄντιμωμον νὰ τὸ μάθω καὶ θὰ σὰς θερμοπαρκαλίσω νὰ μοῦ ἀπαντήσετε ἄμέσως καὶ νὰ μὴ με κάνετε νὰ περιμένω με ἀγωνία, ὄμοις τὴν ἄλλη φορὰ’.

Εἴμαστε λοιπὸν ἢ δὲν εἴμαστε ελλικρινεῖς στὶς ἀπαντήσεις μας ; Ἄμει ἢ δὲν λέμε τὴν ἀλήθεια ; Εἶνε ἢ δὲν εἶνε φρονίμους ἢ οὐανοῦ λέξ : μας ; Ἐκτιμῶμε ἢ δὲν ἐκτιμῶμε ὄμοις ἔχουν ἀξία ;... Νὸ τῶρα καὶ τὸ ποιήμα σας «Κανονία Ἄνοχῆ» :

**Σοῦεῖγνα τ’ ἄνθη σὰ καλλιὰ στ ὄμοις στήθος σὺν γερτῶς,
Τῆς μυδαλιᾶς τ’ ἄνθη κί’ ἄγγα κί’ ἴσων σὰν ἔδδον ἀσασμοῦ
Κί’ ἴμουν πηγή, ποῦ ἀνέβρωσε σὲ βαθυστάναχο σιποῦ
Μιὰ μόνη λέξη : σ’ ἀρεπῶ !...**

Ἴδὸ γραμμῶφονον κατήντησε ἰὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπῆτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅμοις, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ’ αὐτὸ ἢ νεστήει ἔχει στὴ διάθεσι τῆς τῆς πὺ φημισμένης κρήστρες, τοῦ κόμοου, ποῦ κῆρξουν τοὺς τελευταίους χορδῶς τῆς ἐποχῆς. Χῆρὶς σ’ αὐτὸ οἱ γέροι βαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένην ζωὴν τῶν νεαῖτων τῶν, ἀκούοντες τῆς ὄμοις ὄμοις κενταῖδες ποῦ τραγουδοῦσαν στῆς ἐκλεκτῆς των. Ἄλλὰ δὲκ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμῶφονο πρέπει νὰ ἔχη ἓνα ὄργανον με τῆς τελευταίης τελεσιπέπεισης. Τὸ γραμμῶφονο ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποῦ συγκεντρώνει τὰ χερῆματα αὐτὰ :

Μιὰ χαμηλὴ τιμὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία.

Πώλησις με μηνιαίας δόσεις παρὰ τῆ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ : Στὸς Ἄρσακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Φίλωνος 48

‘Ἡ μυδαλιὰ ξανθῆσις καὶ [τὴν καρδιά μου ἐνάδ σπῆ] ἀναργις πνοή, μὴ—ὄμει ! [μονο]τόνομα σὺν ἔχει ὄφου [οἱ]τῆ !...

Καὶ τὸ δεντρί σὲ μὴ ἀγνω[οἱ]τῆ θ’ ἀκούσῃ ἀπόψε ποῦ [θα πῶ] Τὴν πλάνα λέξη : σ’ ἀγαπῶ !

Ἀδγερινόν. Θὰ σὰς ἀπαντήσομεν. Ἰδέσθε τὰ προηγημένα φύλλα Ἰ. Σαροῦν. Καὶ σὲ σὰς ἔχομε νὰ ποῦμε τὸ ἴδιο. Τίποτε δὲν γανεται. Θὰ σὰς ἀπαντήσομεν ἢδη. Λίγο ἀργότερα λόγω τῆς σφεισῆς τῶν ἐπιστολῶν, ἀλλ’ ἀσφαλῶς. Β. Βουτῶν, Τατό. Μὰς στέλνεται ἓνα σας διηγημα, ἐγέννημα τοῦ νοδῶ σας, ὄμοις τὸ ἀποκαλεῖτε. Τὸ διαβάσαμε καὶ μὲς ἐβόμοσε κάτοιο ἄλλο διηγημα, Γάλλου συγγραφέως. Πρὸκειται λοιπὸν περὶ μεταφράσεως ; Γιατί καὶ τὰ ὄνομάτα τῶν ἠρώων σας εἶνε ξενικά. Πάντως τὸ διηγημα αὐτὸ δὲν εἶνε ἐπιτυχῆς. Διαβάξτε καὶ θὰ βελτιώσετε πολὺ τὸ γράμμο σας. Σ. Χριστοδούλου, Καλλιθέα. Ἄποστείλατε τὰ χειρόγραφα σας στὸ γραφεῖο τοχυδρομικῶς, διὰ τὸν κ. Χ. Σταυ. Ἰ. Μ. Σαροῦν. Ἄπαντῶμε σ’ ὄμοις με τὴν σειρὰ τους. Θὰ σὰς ἀπαντήσομε ἀπὸ πολλῶν ἢδη. Α. Καλαφάτην, Καβάλαν. Τὸ ποιήμα σας ὄχι ἀπολύτως ἐπιτυχῆς. Γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια ἐγχαριστοῦμεν.